

Sygn. akt IX U 419/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Iwona Porwoł

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 6 lipca 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania A. S. (S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania A. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 27 lutego 2017 r. Znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu A. S. prawo do emerytury począwszy od dnia 1 stycznia 2017r.

Sędzia

Sygn. akt IX U 419/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27.02.2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu A. S. (S.) prawa do wcześniejszej emerytury wskazując, iż nie spełnia on ustawowych warunków do jej uzyskania, gdyż nie udokumentował na dzień 01.01.1999r. 15 lat pracy wykonywanej w warunkach szczególnych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Ubezpieczony odwołał się od powyższej decyzji domagając się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury po uprzednim zaliczeniu do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu pracy od 7.11.1991r. do 31.10.1995r. w Spółce (...) w charakterze kierowcy samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Okres od 7.11.1991r. do 31.10.1995r. w Spółce (...) w R. nie został zaliczony do pracy w warunkach szczególnych przez organ rentowy z powodu braku świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

W dniu 28.11.2016r. złożył wniosek o przyznanie uprawnień do wcześniejszej emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach w rozpoznaniu, którego Oddział ZUS wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

Oddział ZUS uwzględnił ubezpieczonemu na dzień 01.01.1999r. okres zatrudnienia w łącznym wymiarze 27 lat, 5 miesięcy i 8 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym 13 lat, 1 miesiąc i 7 dni okresów wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony złożył wniosek o przekazanie środków z FUS za pośrednictwem ZUS na dochody z budżetu państwa.

(dowód: dokumentacja akt organu rentowego)

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego jako okoliczności niesporne pomiędzy stronami, bo jednoznacznie wynikające z tych dowodów i nie kwestionowane przez strony.

Ubezpieczony ukończył szkołę zawodową, uzyskując zawód ślusarza -spawacza.

W firmie (...) w R. ubezpieczony był zatrudniony od 7.11.1991 do 31.10.1995.

Zakład (...) zajmował się przewozem głównie proszków z firmy (...), a później z firmy (...) po całym kraju.

Firma posiadała samochody ciężarowe typu J., Kamazy.

Ubezpieczony był kierowcą K. z przyczepą o pojemności powyżej 3,5 tony, który z przyczepą miał ciężar całkowity około 18 ton ładowności.

To, że ubezpieczony był jednocześnie konwojentem oznaczało, że ponosił odpowiedzialność materialną za przyjęty towar, podpisywał dokumenty przy każdym odbiorze i przy zdaniu towaru. Podpisanie takiego dokumentu zajmowało sekundę.

Ubezpieczony nie ładował i nie rozładowywał towaru. Kierowcy czekali na rozładunek.

Wszyscy kierowcy w (...) pełnili jednocześnie funkcje konwojenta.

Pracując w (...) ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze, dziennie przez co najmniej 9 godzin pracował jako kierowca samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony.

Przejazdy do G. trwały 12 godzin, do (...) godzin. Generalnie samej jazdy było powyżej 9 godzin dziennie.

Z tego tytułu nie było żadnych dodatków płacowych.

Kiedy ubezpieczony zakończył pracę w (...) otrzymał tylko świadectwo pracy. Firma została zlikwidowana w 2004r.

Razem z ubezpieczonym w spornym okresie pracowali świadkowie: J. L. i T. M. (kierowcy), którzy potwierdzili rodzaj i wymiar czasu pracy ubezpieczonego w charakterze kierowcy samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego, zeznania świadków J. L., T. M., zeznania ubezpieczonego, protokół elektroniczny, k. 27 akt,)

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny, przekonywujący, logiczny i spójny, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Wobec wyjaśnienia wszystkich istotnych okoliczności sprawy Sąd oddalił wniosek ZUS o dopuszczenie dowodu z akt emerytalnych świadka T. M. na okoliczność ustalenia czy miał on wystawione świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych, gdyż taka okoliczność nie ma żadnego znaczenia na rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie dotyczące pracy ubezpieczonego w szczególnych warunkach.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.184 i 32 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2016r., poz. 887) w związku z § 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 , poz.43 ze zm.) pracownik -mężczyzna, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w Wykazie A załącznika do Rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury, jeżeli:

1. ukończył wiek 60 lat,
2. na dzień 1.01.1999r. osiągnął wymagany okres 25 lat zatrudnienia i udowodnił co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy,
3. nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

W myśl § 2 ust. 1 rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Niespornym w rozpoznawanej sprawie pozostaje fakt, iż ubezpieczony osiągnął wiek emerytalny 60 lat w dniu (...), posiada na dzień 01.01.1999r. niezbędny do przyznania prawa do dochodzonego świadczenia 25-letni okres składkowy i nieskładkowy oraz, że złożył wniosek o przekazanie środków z FUS na dochody z budżetu państwa.

Spór w rozpoznawanej sprawie sprowadzał się natomiast do ustalenia, czy ubezpieczony na dzień 01.01.1999r. posiada 15 - letni okres pracy w warunkach szczególnych.

Zgodnie z wykazem A, dział VIII poz. 2 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, praca kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalistycznych (specjalnych) pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów jest pracą w szczególnych warunkach, uprawniającą do niższego wieku emerytalnego.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe niewątpliwie do okresów pracy w szczególnych warunkach należy również zaliczyć okres zatrudnienia od 7.11.1991r. do 31.10.1995r. w Spółce (...), tj. charakterze kierowcy samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony tj. poz.2 Wykazu A, stanowiącego

załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze.

Za takim przyjęciem przemawiają jednoznaczne zeznania świadków J. L. i T. M., zeznania ubezpieczonego.

Zeznania te Sąd uznał za wiarygodne, gdyż były one rzeczowe, logiczne, zasadniczo ze sobą zgodne, korespondujące z treścią powołanej w sprawie dokumentacji, nie były też one kwestionowane przez organ rentowy.

Wskazani świadkowie zgodnie wyjaśnili na czym polegało wykonywanie obowiązków konwojenta, sprowadzające się jedynie do podpisywania dokumentów przyjęcia i zbycia towaru, odpowiedzialności materialnej za dany towar, gdy żaden z kierowców zatrudnionych w Spółce (...), w tym ubezpieczony, nigdy nie wykonywał załadunku czy wyładunku towaru.

Po doliczeniu do stażu pracy w warunkach szczególnych uznanego przez ZUS w wymiarze 13 lat, 1 miesiąc i 7 dni spornego okresu ubezpieczony posiada wymagane 15 lat takiej pracy.

W konsekwencji takiego stanowiska Sąd stwierdził, iż ubezpieczony na dzień złożenia wniosku ostatecznie spełnia wszystkie niezbędne przesłanki prawa do świadczenia.

Wobec powyższego Sąd z mocy art.477¹⁴§2 kpc w wyroku zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury począwszy od dnia 1 stycznia 2017r., tj. od miesiąca złożenia wniosku zgodnie z uregulowaniem art. 129 ust.1 ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS.

Sędzia